

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță de urgență privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență privind protecția socială a persoanelor ale căror contracte individuale de muncă vor fi desfăcute ca urmare a concedierilor colective, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.101 din 16.06.1999,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

I. Observații generale și cu privire la unele soluții de fond

1. Proiectul de ordonanță de urgență își propune crearea cadrului general unitar pentru protecția socială a persoanelor care sunt disponibilizate ca urmare a concedierilor colective din toate sectoarele de activitate și la toți angajatorii, indiferent de forma de proprietate și de modul de organizare a activității.

2. Menționăm faptul că prin Nota de fundamentare nu este justificat caracterul excepțional și urgent al reglementării care să conducă la emiterea unei ordonanțe de urgență în condițiile art.114 alin.(4) din Constituția României, observație formulată și de

Ministerul Justiției la avizul acordat în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.851/1997.

3. Actuala reglementare a concedierii colective în legislația română a muncii corespunde numai într-o anumită măsură prevederilor în materie ale Uniunii Europene, respectiv Directivei 75/129/CEE modificată prin Directiva 92/56/CEE privind armonizarea legislației statelor membre în domeniul concedierilor. În timp ce reglementările Uniunii Europene consideră drept concedieri colective pe cele dispuse de orice angajator (cu excepția organelor administrative) pentru unul sau mai multe motive ce nu au legătură cu respectivii salariați (pentru cauze care nu implică vinovăția salariaților), în legislația noastră se au în vedere numai anumite categorii de angajatori și doar desfacerea contractului de muncă potrivit art.130 alin.1 lit.a și b din Codul muncii iar nu și celelalte ipoteze în care concedierea se dispune fără a exista o culpă a celor disponibilizați.

În statele membre ale Uniunii Europene, organul administrației publice - inspecția muncii are competența să amâne concedierea colectivă pe un termen de până la 60 de zile, în acest interval urmând a se depune diligențe pentru reîncadrarea celor încadrați sau reconversia lor profesională. Sugerăm completarea proiectului de ordonanță în acest sens.

4. La art.2 alin.(1) lit.c) apreciem că, numărul de salariați ce urmează a fi disponibilizați ar trebui stabilit tot în procente, pentru realizarea unei anumite echități, având în vedere că pentru un angajator care are încadrați 2000 de salariați disponibilizarea a 30 din aceștia nu reprezintă același lucru ca pentru un angajator care are 300 salariați.

5. În cadrul Secțiunii I, considerăm necesar introducerea unui articol care să definească noțiunea de restructurare având în vedere că prevederile Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.9/1997 referitoare la aceasta urmează a fi abrogate.

6. La art.8 alin.(1), apreciem că textul, așa cum este formulat, poate da naștere la confuzii, având în vedere că acționarii, alții decât statul, pot deține integral pachetul de acțiuni. Față de aceasta, propunem o identificare mai clară a acestor acționari privați. Sub acest aspect, considerăm că ar fi potrivit ca sfera de aplicare a

proiectului să fie mai clar delimitată pentru a nu se crea confuzii, cel puțin în ce privește societățile cu capital privat.

7. Având în vedere că societățile comerciale supus programelor de restructurare sunt deja într-o situație financiară dificilă, considerăm norma cuprinsă la art.9 privind evaluarea și certificarea programelor, ca fiind excesivă de vreme ce aceste programe sunt adoptate de adunările generale și aprobate de agențiile pentru ocupare și formare profesională.

8. Pentru eliminarea posibilităților de interpretare diferită, la art.12 alin.(2), propunem să se stabilească expres care sunt organele competente să aprobe restructurarea.

9. La art.24 alin.(2) propunem reformularea textului având în vedere că judecătorul sindic nu poate face angajări, eventual prin introducerea sintagmei "cu acordul judecătorului sindic".

10. Interdicția privind reînființarea posturilor timp de 18 luni stabilită la art.25, apreciem că este excesivă în condițiile unei eventuale relansări economice sau obținerii de credite conform prevederilor Secțiunii a III-a.

11. La art.39 apreciem că dreptul beneficiarului la plata compensatorie ar trebui să înceteze la data reîncadrării, indiferent care este unitatea unde aceasta se va face, deoarece așa cum este circumstanțiat ar putea conduce la încurajarea muncii la negru.

De altfel, o asemenea soluție ar fi în concordanță și cu art.45 alin.(1).

12. La art.42 alin.(1) considerăm util să se precizeze dacă angajatorii cu capital majoritar privat, la care se face referire, sunt aceiași de la art.8 alin.(1) sau reprezintă o categorie mai largă.

13. La art.45 alin.(2) semnalăm faptul că textul propus creează ambiguități în aplicare, putându-se subînțelege că pe perioada cât beneficiază de plăți compensatorii, care, potrivit legii, se plătesc din Fondul pentru plata ajutorului de șomaj, persoanele respective ar putea să beneficieze și de plata pensiei de invaliditate, în cazul în care devin beneficiarii unei astfel de pensii ca urmare a pierderii capacității de muncă. Or, potrivit Codului muncii și prevederilor Legii nr.3/1997 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistență socială, cu modificările ulterioare, numai persoanele beneficiare de pensie pentru gradul III de invaliditate pot cumula pensia cu alte venituri din muncă.

De aceea, având în vedere că persoanele pensionate pentru gradele I sau II de invaliditate sunt deja cuprinse într-o formă de protecție socială și pe perioada invalidității nu ar mai fi beneficiat și de salariu sau ajutor de șomaj, pentru a nu intra în contradicție cu legislația în vigoare, considerăm că în textul respectiv ar trebui făcută precizarea "pensia de invaliditate gradul III", prin raportare la drepturile de asigurări sociale ale persoanelor încadrate în muncă.

II. Observații de redactare și de tehnică legislativă

1. La art.1 alin.(1), pentru acuratețea textului și un plus de rigoare în exprimare, sugerăm eliminarea expresiei "și de către" din rândul 8 și înlocuirea ei cu o virgulă.

2. La art.3 alin.(1), precum și în textul de la art.27, cuvântul "Muncii" din denumirea "Codul muncii" trebuie redată corect, fără majusculă.

3. La art.4. alin.(2), pentru claritatea textului și un spor de rigoare normativă, propunem reformularea dispoziției de la alineatul (2) printr-o frază mai explicită de genul: "Programele de restructurare se aprobă de către:", care să înlocuiască sintagma "Competențele de aprobare a programelor de restructurare sunt:".

4. La art.6 pentru simplificarea textului, sugerăm eliminarea sintagmei "al prezentei ordonanțe de urgență", inserată după numărul capitolului invocat, care se subînțelege.

5. La art.8 alin.(2), pentru rigurozitate în exprimare, din cuprinsul sintagmei "prevederilor de la art.5", recomandăm eliminarea prepoziției "de la".

6. La art.17, din considerente gramaticale dar și pentru uniformitate în redactare, sugerăm ca enumerările de la literele a) și b) să înceapă cu literă mică.

7. La art.24 alin.(1), termenul "încheierea activității", propunem să fie înlocuit prin "încetarea activității", adecvat situației pe care o sugerează și în conformitate cu prevederile din Codul muncii.

8. La art.30 alin.(2), recomandăm eliminarea din finalul textului a sintagmei "sau la cerere", întrucât acest mod de pensionare este cuprins tot în categoria pensionarilor pentru munca depusă și limită de vârstă.

9. La art.37 alin.(4), considerăm că exprimarea "un comision de 1% stabilit prin convenție" este lipsită de sens, comisionul respectiv,

astfel cum rezultă din text, fiind stabilit prin ordonanța de urgență, nu prin convenție.

10. La art.44 alin.(1), conform exigențelor de tehnică legislativă, Legea nr.1/1991 la care se face trimitere, trebuie redată cu titlul complet.

11. La art.57, pentru mai multă precizie și rigoare în redactare, propunem înlocuirea sintagmei "articolele precedente din prezentul capitol" cu expresia "art.55 și 56".

12. La art.60 alin.(3) pentru a nu se crea confuzii cât și pentru acuratețea textului, sugerăm eliminarea sintagmei "ale acestei legi" din finalul frazei, care se subînțelege.

13. La art.63, în normele de dispoziție de la alin.(1) și (2), sintagmele "Articolul 20, alin.(2)" și respectiv "Art.24 alin.(1)" trebuie redată sub forma "La alineatul ... al articolului ..." și fără abrevieri, potrivit exigențelor de tehnică legislativă.

Menționăm că Legea nr.1/1991 privind protecția socială a șomerilor și reintegrarea lor profesională, republicată, a fost modificată și completată ulterior prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.9/1997 prin care la art.24 alin.(1) se introduc literele e) și f) și Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.35/1997 care introduce, la același art.24 alin.(1), literele g) și h), astfel că intervenția legislativă propusă la art.63 alin.(2) de completare a art.24 alin.(1) cu literele e) și f) deja existente, este inoperantă.

Având în vedere că prin prezentul proiect, Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.9/1997 prin care fuseseră introduse lit.e) și f), se abrogă, considerăm că inițiatorul a dorit modificarea conținutului textelor de la literele respective.

În această situație, norma care se impune nu este aceea de completare a art.24 alin.(1), din Legea nr.1/1991 cu lit.e) și f), ci de modificare a acestora.

Considerăm totodată, că dispoziția de modificare și completare a Legii nr.1/1991 ar fi trebuit să fie inserată într-un singur alineat, normele de completare și modificare pentru fiecare articol, urmând a fi marcate ca puncte 1, 2 și 3 în cuprinsul acestuia, după modelul aplicat în actele normative de modificare și completare.

Astfel, art.63 ar cuprinde o normă de dispoziție în care să fie redat și Monitorul Oficial în care apare republicat actul normativ supus intervenției legislative, după cum urmează:

"Art.63. Legea nr.1/1991 privind protecția ... , republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.257 din 14 septembrie 1994, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La alineatul (2) al articolului 20, se introduce litera f) cu următorul cuprins:

.....
2. La alineatul (1) al articolului 24, literele e) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

.....
3. La alineatul (1) al articolului 24, se introduc literele i) și j) cu următorul cuprins: -

.....".
14. La art.64 alin.(2), considerăm că prima parte a frazei exprimată prin sintagma "Pentru realizarea atribuției prevăzute la alin.(1)" poate produce confuzii și are un caracter descriptiv, astfel că propunem eliminarea acesteia.

15. La anexă, lit.A, în textul de la pct.5, cuvântul "Urgență" din denumirea actului normativ supus abrogării, trebuie redat cu literă mică, astfel cum apare în expresii similare.

16. La anexă, în titlul de la lit.B, data propusă pentru abrogarea actelor normative de la pct.1 și 2, este incertă întrucât la articolul 58 din proiect nu este prevăzut un termen, actul prin care se vor face modificările respective și precizarea publicării acestora în Monitorul Oficial al României.

17. La art.29 alin.(2), 47 alin.(2) și anexa lit. A, pct.1, propunem a se corecta greșelile de tastare la cuvintele: "angajatori" care trebuie scris cu dublu i, "înțelege" care trebuie redat corect "înțeleg" și "salariu" care, în titlul Hotărârii Guvernului nr.838/1995 apare scris "salarii".

PREȘEDINTE

Valer DORNEANU

București

Nr. 599 / 18.06.1999.